

Kalpojums

Tā vienā vārdā būtu nosaucams Juļa Kulakova komponētās Mateja pasijas atskaņojums Doma baznīcā, kas no-

tika sakarā ar Molotova-Ribentropa noziedzīgā pakta 60 gadiem. Šādu apzīmējumu var attiecināt arī uz visu lielās formas skaņdarbu, kurā pirmo reizi liturģiskais teksts dzirdams latviešu valodā. Doma par Mateja pasijas komponēšanu radās Siguldas katoļu baznīcas prāvestam Ronaldam Melkeram, kuŗš Jurim Kulakovam ierosināja šo ideju. Šāgada Lieldienās Mateja pasija skanēja Siguldas baznīcā, pēc tam Talsos, pieminot nelaimīgi bojā gājušos bērnus. Ar plašu vairāku desmitu tūkstošu klausītāju sirdsatbalsi Mateja pasija tika uzņemta Aglonā, un nu tā pirmo reizi skanēja Rīgā.

Prāvests R. Melkers, garīgo izglītību ieguvis arī Francijā, savu aicinājumu kalpot saprot plašāk un dziļāk. Acimredzot tāpēc viņam bija nepieciešama šāda iespēja ar komponista Juļa Kulakova skaņdarbu latviešu tautas un citu vēsturiski sarežģītu likteņu piemeklētu tautu smagos pār-

baudījumus paust tieši kā Kristus Ciešanu ceļa atgādinājumu mūzikā. J. Kulakova skaņdarbs no visādiem viedokļiem uzskatāms par ievērojamu notikumu, jo ar savu pieejamību klausītājiem tā ir demokrātiska parādība. Vispirms jau tāpēc, ka Svēto rakstu teksts izskan nevis, kā gadsimtu tradīcijās pieņemts, latīniski un ar simfonisko orķestri, bet gan latviski estrādes grupu "Līvi" un "Pērkons" atskaņojumā. Arī starp solistiem bija estrādes dziedātāji — Ieva Akuratere (Augšāmcelšanās eņģelis), Zigfrīds Muktupāvels (evanģelists Matejs) — un līdz ar viņiem Jānis Sproģis (Pilāts) un pats prāvests Ronalds Melkers (Jēzus Kristus).

Turklāt mūzika dziedātāju balsīm uzrakstīta tik pieskanīgi, ka neradās šaubas par tāda veida netradicionāla atskaņojuma piemērotību garīgam saturam.

Par šā notikuma demokrātismu liecināja pārpildītā Doma baznīca. Apmeklētāju vidū bija ļoti daudz jaunu cilvēku, pusaudžu, kuŗus garīgās mūzikas koncertos tik pārlicinošā vairākumā bieži negadās redzēt. Tas izskaidrojams arī ar komponista J. Kulakova populāritāti tautā. J. Kulakovs un viņa vadītā grupa "Pērkons" jau ilgi pirms atmodas bija jaunu cilvēku elki un ne jau tāpēc, ka ar sa-
viem "decibeliem" rībināja un trici-

nāja gaisu. J. Kulakova un viņa mūziku uzstāšanās padomju laikā vairākkārt tika aizliegta, jo komponists savā skaņurakstā prata paust iekšējās neatkarības noskaņu.

Klausītajos skanēja franču, angļu, vācu valoda. Bija redzamas arī jaunu cilvēku grupas no ārvalstu garīgajām mācību iestādēm. Visi lielā vienotībā ieklausījās vēstījumā par Kristus ciešanām, un neviļus bija jādama, ka savlaicīgāks brīdis darba atskaņojumam Domā nevarētu būt. Un ne vien saistībā ar bēdīgi slavēto pakto. Jo, tikko kā vairs nelīst asinis Kosovā, atkal spīd lodes Dagestānā, aizraujot līdz daudz nevainīgu dzīvību. Tādējādi Mateja pasija dziļā nopietnībā visiem atgādināja, ka pasaules pārdalīšanas un sadalīšanas drūdzis, kas pirms 60 gadiem ierāva Latviju asiņu dvingā, sagādājot mūsu tautai un valstij divas okupācijas, jau atkal sāks kratīt pasaules varenos.

Tomēr pāri visam bija vienotības, saliedētas labas gribas starojums. Šo īpašo stiprinājuma sajūtu deva arī noslēguma izskaņa, kuŗā prāvests R. Melkers pauda gandarijumu par atskaņojumu, pateicoties visiem koncerta dalībniekiem. Ziedi un pateicība tika arī viņam pašam.

Irēna Lagzdīna